

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica q[ua]rta post octauas epipha. Text[us] euang. Mat. ca. xiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Dominica. iiii. post octa. Epi.

fuerūt p̄teriti / r̄ pene anio alienati: vt
fruerēt i eū z n̄ modeste / ac lenit̄ sugge
rerēt s̄ turbulēter suscitaret eū. vñ seq̄t
(Et accesserit ad eū z suscitauerit eū / dit
cētes. Dñe salua nos: p̄im?) Veraces
discipli saluatoz: e vobiscū habet̄ z picu
lū timet̄. Ultra vobiscū ē: z d̄ morte sol
liciti est̄. S̄ r̄ideāt. Paruuli sumus z
adhuc infirmi / tōz timem⁹. vñ seq̄t (Et
dixit eis Iesus. Quid timidi est̄ / modice
fidei: q̄. d. Si potētē me sup̄ terram
eogit̄: q̄re nō credit̄ q̄ i mari potēs
sū: Et si mors frueret: nōne eā d̄uist̄
p̄stantissime sustinere: Qui modicū cre
dit / arguet̄: q̄ nihil credit̄ cōtēnet̄. Hec
Orige. S̄z quō istī fuerūt modice fidi
q̄ dixerūt: salua nos: Ad h̄ p̄i fm̄ sc̄m
Tho. sup̄ Mat. q̄ si habuissent magnā
fidē: ip̄i potuissent impare mari. Et s̄z
eūdē z Chry. q̄ n̄ crediderūt q̄ dormit̄
posset saluare. Vñ etiā fm̄ eūdē Chry.
p̄t̄ h̄ ch̄is nō fec̄ h̄ signū p̄ntib̄ turbis:
ne accusarent̄ discipli modice fidei: sed
seorsū voluit eos arguere z emēdare.
Allegorice hic fm̄ Hiero. significat̄
q̄ ecclia fluctuat̄ ch̄is q̄scit̄ z dormit̄:
patientiā n̄am z impioz penitentiā ex
pectās: vt d̄t Orige. Excitat̄ aut̄ ad suc
currēdū oionis sc̄e clamorib̄ sanct̄ pa
storib̄ orantib̄ p̄ grege cōmissō.
Doralit̄ p̄o fec̄ q̄ existētib̄ nob̄
in nauī p̄nie z flante vento tentationū
subtrahit̄ nob̄ auxiliū diuinū: n̄ abo vt
submergamur: s̄ vt timeam⁹ submergi
z tūc dem⁹ ch̄im excitare clamorib̄ cor
dis. Aug. Excita ch̄im i corde tuo: vigi
let fides tua: tranq̄llēt̄ p̄scia tua: z libe
rabit̄ nauis tua. Hec ille. Sc̄tēdū ē tū
q̄ ch̄is seu de⁹ alcubi sp̄ dormit̄. s̄. in in
ferno: q̄ d̄natos p̄petue oblitūti tra
didit̄ / n̄llo mō eos liberādo. alcubi p̄o
sp̄ vīgilar. s̄. i celo: q̄ oē sc̄toz desiderū
stati q̄erat. alcubi p̄o q̄nq̄ dormit̄ z q̄n
q̄ vīgilar: vt i vīra p̄nti: vbi vīgilar ser
uos suos a r̄etarōtib̄ custodiēdo. ps. Ec
ce n̄ dormitabit̄ neq̄z. Et dormit̄: eos
tribulatiōtib̄ exponēdo. ideoq̄ d̄t idē p̄
p̄b̄ta. Exurge quare obdormis dñe.
Quātū ad fr̄iū lralit̄ sc̄tēdū ē q̄ ch̄is
vīsa oportunitate p̄petrandi miraculū

voluit ondere potētā suā: tō seq̄t (Tūc
surgēs impauit̄ vent̄ z mari) Tēpestas
em̄ seu inq̄etudo maris causat̄ vt pluri
mū effectiue a vent̄: materialr̄ autē ab
aqs: tō vrisq̄ impauit̄. Et istō impioz
seu p̄ceptū nō fuit̄ factū vocalit̄ p̄t̄ ip̄a
elemēta isensibilia: s̄ p̄t̄ ip̄os homies
astātes: vt. s̄. p̄ h̄ p̄ciperet̄ q̄ ei⁹ p̄tute et
impio q̄euit̄ mare. (Et facta ē tranq̄llit̄
tas maḡ). s̄. stati fm̄ Chry. Et in h̄ ap
paruit̄ miraculū: q̄ vt idē d̄t / cū mare q̄
erat naturalit̄: n̄ stati efficit̄ q̄erū (Por
ro hoies mirati sūt dicētes) Isti hoies
fm̄ Orig. nō erāt discipli s̄ nauē. Nā
discipli p̄t̄ honorē dñi n̄l̄t̄bi appellan̄t̄
homies: s̄z discipli v̄l apli. Si tū vt ait̄
Hiero. q̄s velit̄ p̄cedere eos fuisse disci
pulos. Dicēdū ē / q̄ recte dicti sūt hoies
q̄z necdū nouerant̄ potētā saluatoris.
(Qual̄ est h̄.) Vt d̄t glosa Chry. ponit̄
rale textū. Qual̄ est h̄ hō: Somn⁹ ei z
figura mōstrabāt hoiez: s̄z mare z tran
q̄llitas deum arguebāt. Nō aut̄ vt ait̄
Or. interrogādo dicit̄. q̄lis ē h̄: s̄z asserē
tes q̄ tal̄ sit. (q̄z mare z vēti obedūt ei)
Allegorice fec̄ q̄ nauis ecclie p̄tur
bat̄: s̄z nō submergit̄: z cessant̄ vent̄ p̄se
cutionū z heresū: ch̄io deq̄cēte tyrānos
z hereticos: z q̄ vsq̄z in finem durabit̄.
De h̄ vide dñica. x. post festū trinitatis
Doralit̄ fec̄ q̄ tentat̄ clamantib̄ ad
deū fit̄ tranq̄llitat̄ mēz. Tob. iij. Post
tēpestatē tranq̄llū fac̄: z post fletū z la
chrymas p̄solatiōez induc̄. Est tū notā
dū q̄ allegorice fm̄ Rab. ista nauicula
signat̄ cruce: quā ch̄is ascēdit. et facta ē
turbatio i morte ei⁹: s̄z p̄ resurretiōez ex
citat̄ / h̄ desiderantib̄ discipul̄ q̄erant̄
omnia. Vñ cantat̄ ecclia. Claro pascali
gaudio / sol mundo n̄stret̄ radio: cū ch̄im
iam apli vīsu cernūt corporeo.

Dñica q̄rta post octauas epi
pha. Text⁹ euang. Mat. ca. xij.

Simile factū est regnū
celorum homini qui se
minauit bonum semen
in agro suo. Cum autē

domirēt hoies: venit inimic⁹
eius ⁊ supseminauit zizania in
medio tritici: ⁊ abiit. Cū autē
creuisset herba ⁊ fructū fecisset
tūc apparuerūt ⁊ zizania. Ace-
dentes autē serui patrisfamili-
as: dixerunt ei. Domine: nonne
bonū semē semiaſti ī agro tuo.
Vnde ergo habz zizania: Et ait
illis. Inimicus homo hec fecit.
Serui autē dixerunt ei. Dis-
imus et colligimus ea: Et ait:
Nō: ne forte colligētes zizania
eradicet⁹ simul cū eis ⁊ triticū.
Sinite vtrāq; crescere vsq; ad
messē: et in tpe messis dicam
messorib;. Colligite primum zi-
zania ⁊ alligate ea in fasciculos
ad cōburendū. Triticū autē con-
gregate in horreū meum.

Simile est regnū ce-
loꝝ hominī q; seminauit bonū
semen in agro suo. Dar. xij.
In pñti euāgelio tāgunt tria
puncta: q; sūt. Semina seminatio. Be-
nigna interrogatio. Semina pgregatio.
Quātū ad pñm scēdū ē. q; totū istd
euāgelīū ē parabolicū: vñ sensus lrālis
nō est ille quē voces expmūt. ppe: s; quē
improprie. Nō em h p mēsores intelli-
gunt aliq; hoies incidētes messē falci-
bus: s; mēsores significāt ipsoꝝ ⁊ me-
taphorice angelos: ⁊ h ad lrāz iuxta no-
rata ī pncipio hui⁹ opis. Sciendū est
etiā ex scō Thoma sup Darth. ca. iij.
q; regnū celoꝝ siue regnū dei ī sc̄ptura
sumit q̄tuor modis. Quādoq; em re-
gnū celoꝝ dī p̄te societatis sc̄oꝝ ī pa-
tria: vt Dar. viij. Recūbēt cū Abraā
Isaac ⁊ Jacob ī regno celoꝝ. Et scō
tpe ch̄s habitās ī nob p graz. Lu. viij.
Regnū dei ītra nos est. Et dī regnū
celoꝝ: q; p grām q; nos inhabitat: incho-
at: ī nobis via celestī regni: ⁊ ī nobis
quandā participatiōe illi⁹ gl̄ie facti:
illuminādo intellectū p fidem ⁊ p amo-

rem inflāmando affectū. Gloria em illi
la p̄stitit ī cognoscēdo ⁊ amādo deum.
Tertio dicit regnū dei sc̄ptura sacra:
sicut Dar. xxij. dicit ch̄s iudeis. Quō-
fereſ a vobis regnū dei. i. sacra sc̄ptura
ra que dicit regnū: quia lectio ei⁹ dū-
cit ad regnū. Quarto eccl̄a militās:
vt Darth. xij. Simile est regnū celoꝝ
loꝝ sagene misse ī mare. Et dicit re-
gnū celoꝝ: quia ad modum celestis ec-
clesie est ordinata vt ī ea p supiores il-
luminent inferiores. Item q; ī ea re-
gnat rex celestī p vicariū suū. Itē q; ī
ea sola est via veniēdi ad celeste regnū.
Dicit ergo (Dicit Iesus discipulis sui-
tis parabola hāc) Parabola fm Hiero-
nymū. est rex ī natura discordantiū: sub
aliq; similitudine facta cōparatio. Quō-
volūt aliq; q; fm hoc esset parabolica lo-
cutio: q̄tens res diuerse genere compa-
rant ⁊ assimilant: vt cum dicit Joā. iij.
Sicut Moyses exaltauit serpentē ī
deserto: ita exaltari oportet filiū hois.
Proprie tñ parabola videt esse historia
fica ad aliud significandū trāsumpti-
ue: siue aliquando fuerit aliquid tale ī
natura siue non: vt cum dicit Luc. viij.
Exiit qui seminat seminare semē suum
Vnde dicit parabola iuxta sententiā
a para qd est iuxta: ⁊ bole sententiā.
Em parabole sensus est id quod voces p-
tendunt p̄te: sed est id qd iuxta est: q̄t
secundariū ⁊ trāsumptiū significatū
Est autem norandū fm Origenem/
q; parabola ē similitudo sumpta a re quā
esse vel fuisse nō est necessē: sed tamē est
possibile. Enigma vero sumit a re que
nec fuit nec potuit esse: sicut cū dicit Ju-
dicū. c. ix. q; ligna iuerunt vt īungerēt
sibi regem. Exemplū autē videtur sum-
ptum a re q; vere est vel fuit. Similitu-
do autē est quoddā omib; istis cōmune.
Loquebat autem dominus ī parabo-
lis fm sc̄m Tho. vbi sup. Primo vt sa-
cra ifidelib; celarent: ⁊ cōsequēter nō ir-
riderent. Iuxta illd Dar. viij. Nō mē-
tatis margaritas vestras ante porcos.
Secdo vt rudes facillius addiscerent et
retinerent spiritualia. Et pōt addi: tek-
to: q; ī Palestina vbi predicabat: ita

Dñica. iiii. post octa. Epipha.

erat p̄suetū fm̄ Heron. ad succurrēduz
memorie. Et q̄ro fm̄ Theo. vr̄ accēto
res faceret hoies ex audicare itelligē
di ocl̄ta z pabolaz scara. Sz̄ p̄nā se
eūda rō s. Tho. vr̄ destruere p̄mā. Nō
em̄ est possibile q̄ p̄ eandē sniaz doceat
rudis: z v̄tas celest̄ asturo. Ad h̄ dice
re videt̄ Bar. q̄ iō indignis celat̄ v̄tas
in pabola: q̄ ea audita nō curat̄ sensuz
intelligare/vel ab alto edoceri: sc̄ h̄ bo
ni. Nūc̄ ist̄ ad v̄tate pueniūz ineri? vl̄
exteri? edocet: z h̄ frequent. (Sile est
regnū celoz) .i. illi? dei fm̄ Remigū.
(hoi q̄ seminauit bonū semē in agro suo)
Nā tpe ch̄s in agro suo. i. mudo: vr̄ tpe
mer exponit: seu eccl̄a militāri excultra
ei? labore z sanauit (seiauit) p̄ pdicā
catōez suā z aploz (bonū semē) .i. do
ctrinā z fidē catholicā. Desū rāq̄t̄ alia
seiatio: cū d̄: (Cū aut̄ dormirēt hoies)
.i. negligēt? agerēt plati fm̄ Augu. de
psen. euā. Cū aut̄ tr̄ta sint hoiz genera
q̄bz̄ dormire p̄culosum est. s. pastoz: gu
bernaroz nauū: z iantroz. plati s̄ dñi
ei greḡ pastozes. nauis eccl̄e gubernato
res. z v̄bis eccl̄e iantroz: q̄ ab hosti
bus. i. a malignis spiritibz̄ obsessa est.
Vel cū dormirēt. i. mortui cēt̄/hoies
.i. ch̄s z apl̄: q̄ seiauerit (Venit̄ inimi
cus ei?) .i. diabol? q̄ venit ad seiaudū.
Sz̄ p̄: q̄ diabol? si est inimic? del/odit
deū. q̄ odit bonū. Ad h̄ d̄: q̄ d̄s i se odit
r̄i nō p̄t: cū sit bonitas nihil de malo
h̄s. Nūc̄ vidēs deū clare nō p̄t illū odit
re. In suis t̄n effectibz̄ d̄s odio h̄ p̄ ac
cidēs: pura i sua iusta punitōe: ita q̄ d̄s
odit vr̄ punitoz. Hec̄ doctrina s. Tho.
sup Bar. viij. z. iij. d̄. i. subit̄ t̄n h̄c
maretā habes a ca. j. d̄. j. q. ij. (Et su
p̄seiauit zizantiā) .i. lolū qd̄ sile est tr̄
tico. Per zizantiā s̄ Aug. de psen. euā.
duo possum? intelligere. s. hereticos/ vl̄
hereses: z scādala/ vl̄ male viuētes ch̄i
anos. Sz̄ p̄ra: q̄ hereses semiate sunt
ertā viuētibz̄ apl̄s. vr̄ pz. j. Jo. ij. Nūc̄
in d̄r̄ antich̄i mlti facti s̄. Non q̄ post
dormitōe eoz. Ad h̄ d̄: q̄ p̄ maiorē p̄
te fuerit seiare post aploz mortē (in me
dio tr̄tic) .i. in medio fidelū. Non em̄
curat̄ diabol? q̄ sine heretici intra inf̄

deles: q̄ oīno possidet illos omes. (Et
abijt) .i. occult? fact? est fm̄ Aug. En
figurat em̄ se in angelū luc. ij. Lox. xj.
z sub specie v̄tatis ac deuotiōis: seiat
z fouet hereses z p̄fidā (Cū ar̄ creuit
ser herba z fructū fecisset: tūc̄ appuerit
z zizantiā: q̄ fm̄ aliq̄s cū fides catholi
ca/vel fideles catholici p̄ orbē cepissent
m̄tiplicari: tūc̄ hereses q̄ latuerāt siml
apparuerit. Vel aliter fm̄ Chry. In p̄
cipio em̄ heretici obūbrant sc̄pos: euz
aut̄ accepit̄ libertatē z fm̄one aliq̄s cū
eis p̄cipauerit/ tūc̄ venenū effundūt.
Hec̄ ille. Et int̄dit Chry. vr̄ s. Tho.
sup Bar. declarat: q̄ p̄ herbā intell̄
gunt̄ zizantiā/ siue heretici in p̄ncipio
suo. Tūc̄ em̄ non apparēt: q̄ a p̄ncipio
p̄dicant̄ aliq̄ bona latēt: z postmodū p̄
dicāt̄ aliq̄ mala de clerico/ q̄ latet̄ libent̄
audiūt: z eos auertūt a dilectōe clerici
eoz: z per cōsequēs eccl̄e: z tūc̄ apertūt
doctrinā suā: q̄ est venenū. Augu. autē
de psen. euā. ge. per herbā accepit̄ tr̄tic
euz in p̄ncipio suo. Nō em̄ pius est in
p̄ncipio z non discernit: sed cū cept̄ spl
ritualis esse discernit q̄cqd̄ legerit/ vel
audierit dijudicādo inf̄ verz z falsum.
Doralr̄ iste ager est mudo in q̄ d̄s
seiauit in p̄mis suppositis sciam/ inno
centiā/ z felicit̄ v̄tā. Diabol? aut̄ sup̄
duxit̄ seminādo ignozantā/ culpā/ z mi
seriā. Sz̄ ch̄s tanq̄ celest̄ agricola de
celo attulit̄ semia tr̄ta tr̄ia. s. sciaz: gra
tā: z gl̄iam. Joā. j. Vidim? gl̄iaz ei?
ecce tr̄itū. plenū gr̄e: ecce scdm. z v̄tate
ecce p̄mū. Vel ager est aia n̄ra/ in qua
ch̄s seminauit̄ semē optimū in baptis
mo: q̄ seminauit̄ gram z p̄rutes: q̄ pro
ducūt fruct? bonoz opey. Sed diabolus
suggerēdo sup̄seminat̄ zizantiā. i. lo
lū: qd̄ fecit̄ om̄e p̄ctm̄. Nam om̄e p̄ctm̄
tanq̄ lolū facit̄ aiam somnolentā z p̄
gram. P̄cipue p̄o fecit̄ sup̄biam/ aua
ritiam/ z luxuriā. q̄ zizantiā habēt̄ vim
ventosam vr̄ sup̄bi ad ascendendū: z acū
tam vr̄ auari ad decipiendū: z venenō
sam vr̄ luxuriosi ad inf̄ctendū. Et ista
semināt̄ dormiētibz̄ hoibz̄. i. platis z p̄
renētibz̄ z maioribz̄/ z intellectu z volū
tate. Et apparēt cū creuerit herba. i. in

etate pfecta: vbi hō cepit eē sū dñs: nō
 aut in puerili. Vel terrio iste ager est q̄
 liber suus dei: z habet tres pres: q̄ tan-
 gunt figurat Josue. xv. sez terra Au-
 stralē z arentē. i. corp⁹ mortificatū z pu-
 rificatū obsecens huorib⁹: z irriguū in-
 fert⁹. i. aiam afflictā z emittentē lachry-
 mas doloris: z irriguū supius. i. spm̄/ si-
 ue supiore anie prem emittentē lachry-
 mas celest⁹ p̄olarōis. In tali agro pul-
 lular bonū semē: z germinat illū casti-
 tatis in pre arida: z rosa patie in pre in-
 fert⁹ irrigua: z viola supne p̄reparatōis
 in pre vltima. Sz diabol⁹ nitit ista sus-
 focare: z plātare vel seminare p̄rarta.
 Quantū ad idm̄ lraliter sciendū est
 q̄ sp̄ boni hnt zelū dei p̄ p̄tā z vicia: et
 h̄ inuit cū subdit (Et accedētes sui pa-
 trissimilias dixerūt ei. Dñe mōne bonū
 semē semisti in agro tuo: vñ q̄ habz zi-
 zania:) Sic dr̄ Aug. de p̄n. euā. p̄c
 niētius p̄ istos suos irelligūt hoies scri-
 pt̄ angeli: qz null⁹ facile audebit dicere
 āgelos nesciuisse q̄s sup̄seminauerit zi-
 zania. Accedūt aut iusti fm̄ Remi. ad
 p̄emfamilias. i. deū: nō corpe/ s̄ corde
 z mētis desiderio. P̄ies em̄ antiq̄ ecclē
 p̄mitiue admirātes p̄fidia heresuz in-
 iurgētū/ ad deū accesserūt: p̄ oionē in-
 q̄rentes vñ ager h̄iet zizania. i. q̄ eēt he-
 resum causa. Et fuit eis diuinit⁹ reue-
 larū vel inspiratū q̄ hoc erat diabolicū
 opus deo p̄mittēte. Vñ sequit⁹ (Et ait
 illis: Inimic⁹ hō hoc fecit.) i. diabol⁹ fm̄
 Hiero. Augu. Chry. z alios. Dr̄ autē
 inimic⁹ fm̄ Chry. p̄t facturā quā ifert
 hoib⁹. Ueritō ei diaboli aduersus nos
 est. P̄icipiū aut veritōis factū ē nō ab
 inimicitia q̄ est ad nos: s̄ q̄ est ad deū.
 Hec ille. Scdo etiā qz p̄mā inimicitia
 inf nos z deū fecit. Dr̄ aut diabol⁹ hō nō
 p̄oe corpis/ s̄ p̄oe mētis: in q̄ cū spiritib⁹
 p̄uent hō. z scdo: qz p̄mas inimicitias
 voce hūana vt credit exp̄ssit. et scio ab
 hoie deuicō dr̄ hō fm̄ aliq̄s: vt ab afri-
 ca sc̄ptio african⁹ dicit⁹ est. Vel q̄rto p̄t
 vnitatē mēbroz z capis. Sic ei hō ma-
 lus z diabol⁹ mēbra noie diaboli appel-
 lant. Jo. vj. Vñ ex vob diabol⁹ est. Et
 mēbra ch̄i noie eb̄i. p̄s. Nolite tā-

gere eb̄ios meos. tra ec̄duerfo caput at-
 sumit p̄sonam mēbroz. Act. ix. Saulē
 saule qd me p̄seq̄r: Et aliq̄n noiat eoz
 noie: vt b. Sed q̄ aut sc̄da infrogatio:
 Pro cui⁹ intellectu sciendū est ex doctri-
 na s. Tho. ij. q. xi. q. heretic⁹ q̄tuz in
 ipis est nō s̄ ab ecclēa tolerādī/ s̄ merē-
 tur mori: qz pet⁹ est aiam p̄mire/ q̄ fal-
 sare p̄ccuniaz: q̄ subuenit v̄tre corpall:
 Sz tñ lz ipi morē mereāt: ecclēaz tñ de-
 cer eē misericordē. Et iō admōet eos sel-
 z scdo p̄bis: deūi seclari purida mēbra
 corpis mystici: excoicādo eos/ vel relin-
 q̄ndo brachio seclari. Itē sciendū est
 ex eodē ibidē. q. lxij. q. licitū est ad bo-
 nū coitatis occidere p̄tōres: qñ h̄ sine
 bonoz p̄cō fieri p̄r. Qñ aut sine p̄cū-
 lo bonoz id fieri neq̄: sc̄c est. Sic autē
 dr̄ Aug. in li. de p̄n. euā. cū fuit dei v̄
 det ista ex diabolica fraude. p̄cedere ad
 uersus quē se p̄ficere non posse cernūt:
 suboriri p̄r in eis volūtas extm̄nādī
 hm̄ōi hoies malos: s̄ an facere debeāt
 v̄ nō facere iusticiā dei p̄sulūt. vñ sub-
 dit (Serui aut dixerūt ei) p̄ oionē q̄ren-
 tes diuī p̄sillū. (Vñ im⁹ z colligim⁹
 ea) sepando istos hoies a fidelib⁹ p̄p̄
 coicardoz: z tādē seclari p̄rati relinque-
 do extm̄nādos p̄ mortē corpale: (z ait:
 n̄) Et h̄ n̄ dr̄ p̄p̄ea q̄ ipi mali h̄ mereāt:
 s̄ p̄t bonos p̄ntes aut futuros: iō sub-
 dit (Ne forte colligētes zizania eradi-
 cetis: s̄ il z triticū.) i. suos dei: q̄ adinstar
 tritici h̄nt ext⁹ ruborē p̄ ebaritatē ad p̄-
 ximū: z iteri⁹ cādorē p̄ puritatē q̄ h̄ ad
 deū: z tāq̄ panis tritice⁹ mille cibus cō-
 mixt: mille tribuet saporē: quia sc̄lū
 gaudere cū gaudētib⁹: z flere cū flētib⁹.
 Ro. xij. Vñ z de se paul⁹ dr̄. j. Cor. ij.
 oib⁹ oia fact⁹ sū. Vbi aduertēdū est fm̄
 Aug. li. de p̄n. euā. z alios q̄rto: esse
 cās q̄ mali nō debeāt p̄t bonos eradi-
 cari. P̄ria: qz malos exctant boni ad
 p̄dicādū z scribendū z orādū. Vñ q̄ ma-
 los eradicar: eradicaret etiā triticū. i.
 mlta bona opa: q̄ si nō fuissent heretic⁹
 sc̄a nō fuissent. Vñ. j. Cor. xj. Opz be-
 reles esse: vt q̄ p̄bati sūt: manifesti fiāt
 in vob. Sc̄da: quia q̄ modo est maluz:
 cras est bonus. Unde si occisus fuisset

In octaua Epiphaniæ

Paulus: non habere rudimenta epistolæ eius? neque ipsum Paulum qui in triticeo uersus est. Hieronimus sicut Augustinus. Et secunda est etiam Hieronimus qui ait. Datur locus penite: et monemur ne cito amputem? fratres: quod fiet ut poterit ille qui hodie noxio damnatus est dogmate: eras respiciat et incipiat defendere peccata. Hec ille. Tertia est ratio scilicet Theodosio super Bartholomæum. quod aliqui uident malum et non scilicet: si velles statim euellere multos bonos extrinsecos. I. Cor. iiij. Nolite ante tempus iudicare. Quarta ratio est ista: quod aliqui malum sunt magne portæ status: ideo si excludantur multos secum trahunt: et cum illis malis multum bonum pereunt. Unde dicitur glossa Augustini. quod nec multum rudo nec princeps debet excorcar.

Horatius sciendum est quod propter causam zizaniarum habet assignatam sunt alie quibus instrumenta literarum utitur inimice homo. Nascuntur enim ex culorum negligentia. I. desidia prelatorum ut etiam hic dicitur innotuit. Et ex aeris corruptela: quod sciat malorum societate: quod ubique est damosa: quod in celo societates luciferi sunt alijs angelis malis occasio ruine: ut patet. I. p. q. lxxij. ar. viij. et in inferno societates demonum faciunt horrorem: et propter quod faciunt dolorem: et omnium generaliter faciunt stuporem: et in mundo societates malorum corrumpunt. Et tertio nascuntur ex fre malicia: quod secundum Theodosium. non omnia peccata ex demonibus immediate nascuntur: nisi per quantum subuerterit Adam et statim innocenter: sed aliqui pueniunt ex proprijs inclinationibus et passionibus. Igitur sancti pastores et prelati qui uident talia pullulare in subditorum cordibus: zelo accensi correptionibus querunt a deo: an debeant talia uicicia corrigere: et desuper inspirat: quod aliqui non uult quod corrigant: quoniam scilicet ex correptione secutus est malum inconueniens. Unde oportet obseruare tempus oportunitatem correptionis et etiam correctionis.

Quartum ad tertium scilicet sciendum est: quod ne aliquis crederet uicicia deo placere: et consequenter remanere impunita: subiungit (Sinite utraque crescere). I. bonos et malos (usque ad messem). I. finem mundi: ut dicit Augustinus. Sed hoc est quantum quod Hieronimus. monet: quod ista uident esse illud. Auferte malum de medio uestri. Ad hoc dicit ipse: quod loquitur quoniam res bene non possunt discerni:

quod tunc ad iudicium diuinum referuntur. Ad lolium et triticum in herba similia sunt non in messe. Hieronimus autem dicitur de Leuitico. dicitur quod si dicitur quod in casu non sunt occidendi mali: pura si timeat scilicet: aut occiso fidelium ab eorum fautoribus: quibus cessantibus his sint de medio auferendi. Vel hoc dicitur secundum eundem: quod quantum cunctis ecclesia persequatur hereticos: tamen usque ad diem iudicij deus uult permittere aliquid esse hereticos in ecclesia. Chrysostomus autem dicit quod sunt auferendi in quantum studia et synodos et predicaciones eorum dissipare oportet: sed tamen habet prohibemur eos occidere: quod multa mala sequuntur. Augustinus. pro aliqui senserunt non esse hereticos occidendos vel compellendos ad fidem: sed post mutauit opinionem: ut ipse in quodam epistola dicit: eo quod uidit plerumque meliores fuisse eos qui uocati fuerant coacte: ut de Paulo patet. unde sentit eos plecedos nisi maius malum timeat ut habet innotuit dicitur. Et reuera ista etiam fuit opinio Chrysostomi. si quis recte consideret (Et in tempore messis). I. iudicij. Istud enim presens tempus est seminacionis cum labore: sed illud erit congregacionis cum exultacione quo ad bonos duratur. Ps. Eunt et ibant et flebant etc. (Dicam mellioribus). I. angelis: (colligite primum zizania) I. separate malos de medio iustorum. Et habent enim angeli et sepabunt malos de medio iustorum. Mat. xij. Hora primum: quod ante quod scilicet ascendat in celum dabit sententiam super reprobos: ut patet Mat. xxv. Vel ideo primum: quod discernent iniqui a bonis: ut secundum scriptum vel secundum manifestacionem iniquitatum: vel utroque modo ante triticum. I. iusti: congregentur in horreum uite eterne (Et alligate ea in fasciculos) ut secundum uarietatem criminum sit uarietas tormentorum secundum Augustinum. (ad comburendum) in inferno: secundum Hieronimum. Et hec est prima congregatio. Secunda hoc notat: cum dicitur. (Triticum autem). I. fideles iustos: (congregate in horreum meum). I. in uita eterna: ubi messis et triticum iam non exponuntur granationum: aut rapinis demoniorum. Sed norandum est: quod ad messorum istos (ut colligitur ex presenti euangelio) trita spectant: scilicet primo messis: que est in separatione malorum a terrenis ac temporalibus bonis: que dilexerunt tantum secundum Augustinum. ut ea

fecerint membra sua: sicut tunc sic dolebit
sic homo in absentia membrorum. Et secundo col-
lectio: que erit in segregatio de malorum a bonis.
Et tertio alligatio: que erit in associatio de
reprobos ad reprobos et ad spiritus malorum
agnos in inferno. Greg. Sic in domo patris
mansiones multe sunt pro diversitate fructus:
sic damnatos diverso supplicio gehenne ignis
subijcit disparitas criminis.

Verbaliter hoc deus in nobis modo cum bonis
nostris tolleret multa mala: tamen non
plus congregabimur in horreum vite eterne
quam zizania. i. ventralia comburantur in purga-
torio: et sicut mortalitas de quibus habuimus
peritionem sine plena satisfactioe. Quod
autem remittant ventralia post mortem: vide
sermonem Thome. iiij. di. xviij. et iiij. p. q. lxxxvij.

Dominica in Septuagesima
Textus euangelij Mat. c. xx.

Simile est regnum celorum
homini patri familias qui
exiit primo mane conducere
operarios in vineam suam.
Conuentione autem facta
cum operariis ex denario diurno
non misit eos in vineam suam.
Et egressus circa horam tertiam
vidit alios stantes in foro ocio-
sos et illis dixit. Ite et vos in vineam
meam: et quod iustum fuerit da-
bo vobis. Illi autem abiierunt. Ite-
rum autem exiit circa sextam et non-
nam horam et fecit similiter. Cir-
ca undecimam vero exiit et inue-
nit alios stantes et dicit eis: quod
hic statis tota die ociosi? Dicit
ei: Quia nemo nos conduxit. Di-
cit illis. Ite et vos in vineam meam.
Cum sero autem factum esset di-
xit dominus vinee procuratori
suo. Voca operarios et redde illis
mercedem: incipiens a nouissimis
usque ad primos. Cum venissent
ergo que circa undecimam horam ve-
nerant acceperunt singulos de-

arios. Venientes autem et primi ar-
bitrati sunt quod plus essent acceptu-
ri. acceperunt autem et ipsi singu-
los denarios. Et accipientes mur-
murabant aduersus patrem fami-
lias dicentes. Ibi nouissimi
vna hora fecerunt: et pares illos
nobis fecisti: que portauimus pon-
tus diei et estus. At ille respondens
vni eorum dixit. Amice non facio
tibi iniuriam: nonne ex denario
conuenisti mecum. Tolle quod
tuum est et vade. Volo autem et huic
nouissimo dare sicut et tibi. Aut
non licet mihi facere quod volo?
An oculus tuus nequa est: quia
ego bonus sum? Sic erunt nou-
issimi primi et primi nouissi-
mi. Multi enim sunt vocati: pau-
ci vero electi.

Simile est regnum ce-
lorum homini patri familias / qui exiit
primo mane etc. (Mat. xx. In
primo euangelio tangunt tria pun-
ta: que sunt vocatio / remuneratio / mur-
muratio. Quatuor ad primum scriptum sciendum
est / quod istud euangelium est pabolice: et sic sen-
sus literalis non est quem voces preedunt proprie
sed quem trasumptiue. Et quod eadez dictio
trasumptiue multa scire potest: vtpote sero
mortem hominis et tempus gratie: idem multas expositi-
ones literales assignat scripti huius pabole:
quod omnes perscquamur. Deum ergo (Sic est regnum
celorum) .i. statum christianitatis vel ecclesie militan-
tis. Quorundem modis autem dicitur regnum ce-
lorum / vide s. dñica. iiij. post octauas ept.
(hoi patri familias) Iste est deus: cuius do-
mus est mundus: in qua sunt Chrysi. tres huius sa-
miltas: celestium: terrestrium: et infernorum.
Prima est filiorum: secunda militum: tertia ierar-
chiarum (qui exiit) Deus non erit mutando lo-
cum: quod vbiq; est: cum vbiq; operetur et seruat
deus res dicitas: sed erit operando nouos esse
fecit. In die venisse in mundum quoniam assu-
psit carnem: et ad homines venire dicit quoniam noui-
ter in eo operatur et infundit charitatem amorem